

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,

22. 03. 2014

Število objav: 1
Tiskani mediji: 0
Splet: 1
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Iz logaških logov v širni svet		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Dnevnik.si; 205280		
1	Rubrika / Datum	Iz tiskane izdaje, 22. 03. 2014		
Stran v zbirki	Avtor	Mager Ingrid		
3	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Reach: 205.280

Country: Slovenija

1 / 4

Iz logaških logov v širni svet

Vir / Avtor: **Ingrid Mager**Všeč mi je 0

22. marec 2014 (nazadnje spremenjeno: 0:01 22. marec 2014)

Oznake: [Pihalni orkester Logatec](#) Daj v skupno rabo 0

Pihalni orkester Logatec bo z nocojšnjo predstavitvijo zbornika o svoji zgodovini končal praznovanje svojega stotega rojstnega dne, ki se je začelo aprila lani s slavnostnim koncertom.

Fotografije » 1/2

Pihalni orkester Logatec z nocojšnjim literarno-glasbenim večerom končuje svoja praznovanja ob stoti obletnici delovanja. (Foto: arhiv Pihalnega orkestra Logatec)

V Jožefovi dvorani Doma Marije in Marte v Logatcu bodo nocoj predstavili zbornik o zgodovini **Pihalnega orkestra Logatec**, ki ga je uredil **Marcel Štefančič st.**, nastopilo bo tudi več komornih sekcij orkestra. Dogodek bo nekakšen zaključek praznovanja stotega rojstnega dne, ki so ga zagnali aprila lani s slavnostnim koncertom.

Logaški pihalni orkester je prvič, takrat še pod imenom *Godba na pihala Logatec*, zaigral maja 1913 na gasilski veselici, od takrat naprej pa delujejo neprekinjeno. »Sto let bi bilo lahko preprosto zgolj sto let delovanja nekega orkestra,« pravi zdaj ob izidu zbornika *Skoz svet glasbene odčaranosti... – 1913–2013* urednik Marcel Štefančič starejši. »Toda zaradi prizadevnosti članov, nenehnega dvigovanja kakovosti orkestra in poznejšega uspešnega prodora v mednarodni glasbeni prostor, teh sto let pomeni mnogo več.« Sicer pa znotraj orkestra deluje še nekaj sekcij, kot so Golaž godba, sekstet klarinetov, trobilni ansambel, trobilni kvartet, kvartet Clarinetissimo, še do pred kratkim tudi Longaticum Brass.

Nenehno dviganje kakovosti

Štefančič se je v Logatec preselil pred petdesetimi leti in se zelo kmalu pridružil tamkajšnji godbi. Bil je prvi flvtist, leta 1972 pa tudi na vrhu orkestra: ko je nenadoma umrl dolgoletni dirigent **Alojz Velkavrh**, je vpregel svoje zborovodske izkušnje in sam prevzel dirigentsko palico, dokler niso prebrodili najhujšega. »Nekako do leta 1975 smo bili v orkestru samo amaterji, po ustanovitvi glasbene šole v Logatcu leta 1972 pa so počasi začeli prihajati tudi izobraženi glasbeniki. Prav orkester je bil tisti, ki je v bistvu narekoval potrebe po šolanem kadru, ne nazadnje smo s skupnimi močmi poiskali prvega ravnatelja šole; brez orkestra tudi glasbene šole v Logatcu ne bi bilo,« pravi zdaj Štefančič. Sam sicer ni več aktiven član orkestra, je pa še vedno njihov kronist; tokratni zbornik je že tretja njegova publikacija na temo orkestra, mnogo arhivskega gradiva, s katerim si je pomagal pri zadnjem zborniku, pa je že hranil kar pri sebi doma. Kar nekaj ga je uspel pridobiti tudi na novo.

Sicer pa je pred orkestrom stalo mnogo zagrizenih dirigentov: prvi je bil **Jožef Zalar**, sledila sta **Danilo Cerar** in **Martin Maček**, nato pa je že omenjeni Velkavrh godbo vodil celih 40 let. V novejši zgodovini je bil v obdobju 1989–1999 z orkestrom **Matjaž Albreht**, za njim pa je za 13 let krmilo prevzel **Marjan Grdadolnik**. Letos je ta dirigentsko taktirko predal svojemu nekdanjemu učencu **Vidu Pupisu**, danes akademsko izobraženemu klarinetistu, ki je svoje prve orkestrske izkušnje lovil prav v domačem logaškem orkestru.

Danes je orkester precej pomlajen, šteje okoli 60 članov, približno tri četrtine orkestra je študentov, dijakov in učencev. Povprečna starost je okoli 20 let, najmlajši član šteje enajst let, najstarejši pa 75 let. Mnogo jih začenja svoje prve glasbene korake v tamkajšnji glasbeni šoli, kar nekaj jih potem nadaljuje piljenje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, nekaj pa jih pozneje odide tudi na Akademijo za glasbo. Med slednjimi je tudi hornist **Andrej Žust**, na katerega so v orkestru še posebej ponosni: danes velja za enega od najbolj talentiranih slovenskih glasbenikov, zadnji dve leti igra v najboljšem orkestru na svetu ta hip – pri Berlinskih filharmonikih. A še vedno ni pozabil svojega prvega orkestra: nazadnje so skupaj igrali decembra lani na tradicionalnem božično-novoletnem koncertu, nastopil je kot solist.

Prodrli tudi v tujino

Kot zelo marljivega glasbenika, ki pa je znal biti tudi zelo družaben, se Žusta spomni dirigent in profesor klarineta Marjan Grdadolnik, ki je do nedavna vodil orkester. Sicer pa je bil ravno Grdadolnik tisti, ki je poleg svojega predhodnika Albrehta uspešno vodil orkester v tujino na mednarodna tekmovanja in gostovanja. Posebej radi se družijo s češkimi in francoskimi pihalnimi orkestri.

Na tekmovanjih pa so prejeli dve zlati plaketi v Ostravi na Češkem leta 1995 in 2001, zlato plaketo na mednarodnem tekmovanju Flicorno D'oro v italijanski Rivi del Garda v najvišji kategoriji »excellence« leta 2007, ponosni so tudi na samostojni koncert na mednarodnem festivalu pihalne glasbe Mid Europe v avstrijskem Schladmingu leta 2006. Orkester sicer za svoj največji mednarodni uspeh šteje zmago na tekmovanju v Pragi leta 2011: v kategoriji »top class« so osvojili zlato plaketo in absolutno prvo mesto v najvišji koncertni kategoriji. Grdadolniku je v posebno osebno zadovoljstvo, da se umetniška raven v orkestru tako dviga, »vedno smo odhajali na tekmovanja s svojimi glasbeniki, nikoli nismo uporabljali substitutov, recimo iz kakšnih profesionalnih orkestrrov, kakor je praksa pri drugih pihalnih orkestrih.«

Poskrbel je tudi za svojega naslednika. Novi dirigent Vid Pupis je njegov nekdanji učenec klarineta in tudi vsi drugi klarinetisti v pihalnem orkestru so dejansko njegovi nekdanji ali sedanji učenci. »Mislim, da je po 13 letih prišel čas, da se umaknem. Začutil sem, da tudi oni potrebujejo malo spremembe in da me v bistvu ne potrebujejo več. Jim pa še vedno stojim ob strani po umetniški plati in sem še vedno član orkestra,« pravi Grdadolnik. Ta je najprej končal študij klarineta na ljubljanski glasbeni akademiji in se čez nekaj let ponovno vrnil ter diplomiral še iz dirigiranja. Takrat je za diplomski izpit dirigiral Simfoničnemu orkestru RTV Slovenija in prejel študentsko Prešernovo nagrado, žal pa je priložnosti za dirigiranje profesionalnim orkestrom v Sloveniji malo. Vseeno na visokem umetniškem nivoju deluje z dvema svojima sestavoma. Eden je simfonični orkester *Cantabile*, s katerim so lani v Pliberku sodelovali na koncertu z Združenim pevskim zborom, mezzosopranistko Bernardo Fink in baritonistom Lucasom Somozo, doma pa jih večkrat zasledimo v družbi z Galom Gjurinom. Njegov drugi sestav je mešani pevski zbor *Adoramus Logatec*, s katerim se ravno tako udeležuje mednarodnih tekmovanj in srečanj, tudi oni pa segajo po najvišjih priznanjih in nagradah. Vodil je tudi European Medical Students' Orchestra in v tej sezoni so ga spet povabili.

Brez sponzorjev danes ne gre

Saša Musec Čuk je flavtistka Pihalnega orkestra Logatec že dvajseto leto, je pa tudi tista, ki poskrbi za razpise, pogodbe in stike z javnostjo. Pravi, da je tokratna publikacija ob stoti obletnici orkestra v bistvu že njihova peta – publikacije so izhajale tudi ob njihovih drugih pomembnejših obletnicah, nazadnje ob njihovi 90-letnici. Sama je poleg urednika in oblikovalca skrbela za koordinacijo med zbranim gradivom in sodelavci. Je pa tokratni zbornik še posebej obsežen, opremljen je s številnimi zgodovinskimi podatki, s statistikami, pregledi – od dirigentov, nekdanjih in sedanjih članov ter drugih zaslužnih ljudi okrog orkestra. Zbornik je oblikoval Marko Jelovšek,

dodane pa so tudi humorne ilustracije Vida Sarka.

Okna Petrovčič iz Logatca so njihov zvest dolgoletni sponzor, brez njih tudi zbornika ne bi bilo. Saša Musec Čuk sicer pravi, da nekaj finančne projektne podpore s strani občine je, vsekakor pa premalo za nemoteno delovanje orkestra. Drugi orkestri po Sloveniji, četudi niso tako prepoznavni, imajo večjo podporo lokalne skupnosti, je prepričana. Glavnino sredstev tako pridobijo prek projektnih in programskih razpisov, kdaj jim kaj primakne tudi **Javni sklad RS za kulturne dejavnosti**, vendar ne vsako leto, sploh odkar so zelo zaostriili pogoje za sofinanciranje. Vsekakor recimo ne podpirajo gostovanj v tujini, ne letnih koncertov, ne nakupa inštrumentov – te si kupijo sami, dostikrat si celo drugi sposojajo od njih. Do lastnih sredstev jim pomagajo tudi podporni člani, nekaj denarja se nateče s komercialnimi špili, v vsakem primeru pa morajo več kot polovico sredstev prislužiti sami.

Ravno zato so odhodi v tujino bolj dodana vrednost kot nujna pot, četudi si želijo v prihodnje še na kakšna tekmovanja zunaj srednje Evrope, recimo na Nizozemsko. Zagotovo pa v začetku julija odhajajo na prijateljsko gostovanje v Karvino. Tam deluje njihov prijateljski zbor Majovak. Pravzaprav jim Logatčani vračajo lanski obisk, ko so češki gostje nekaj dni preživel in koncertirali v Sloveniji.

Vedno smo odhajali na tekmovanja s svojimi glasbeniki, nikoli nismo uporabljali substitutov, recimo iz kakšnih profesionalnih orkestrrov, kakor je praksa pri drugih pihalnih orkestrih.
Marjan Grdadolnik, dolgoletni dirigent Pihalnega orkestra Logatec

Pogovor z urednikom in nekdanjim članom orkestra Marcelom Štefančičem st. ter drugimi gosti bo nocoj ob 19. uri v Jožefovi dvorani Doma Marije in Marte v Logatcu, vodil pa ga bo Marko Škrlič.